

PG3 info

Osiągnięcia

Nagrody

W tym numerze m.in.

Klasa III C
Prace Uczniów
Piłka Ręczna
Drużyna
Mistrzowie Sportu
Ciekawostki
Dodatek mat.
Kącik polonistyczny
Różne

Klasa III C

„Jeśli chcesz biegać, przebiegnij kilometr... Jeśli chcesz zmienić swoje życie, przebiegnij maraton.”

Emil Zatopek

WYWIAD Z KLASĄ III C przeprowadziła wychowawczyni p. Dorota Stanilewicz

D. S.: Dlaczego wybraliście klasę sportową?

Klasa III C: Chcieliśmy kontynuować profil, który zaczęliśmy w szkole podstawowej. Bardzo zainteresował nas profil piłki ręcznej. Poza tym, trenujemy różne sporty już bardzo długo i chcemy dalej to robić. Lubimy sport i chcemy dalej rozwijać się w tym kierunku. Wiedzieliśmy, jaka będzie tutaj atmosfera i chcieliśmy mieć bliższy kontakt ze sportem oraz walczyć z naszymi ograniczeniami. Chcieliśmy też pozostać w tej samej klasie z kolegami z podstawówki. Chociaż niektórzy z nas znaleźli się tutaj całkiem niespodziewanie, ale przyświecał nam jeden cel- polepszyć naszą grę w piłkę ręczną.

D. S.: Jakie są plusy bycia uczniem takiej klasy?

K.: Mamy możliwość poznania nowych, utalentowanych uczniów, dbamy o naszą formę oraz mamy dodatkowe zajęcia. Bardzo często odbywają się zawody sportowe, dzięki którym uzyskujemy punkty dodatnie. Mamy zwiększoną ilość lekcji wychowania fizycznego i możemy doskonalić nasze umiejętności. Często nie ma nas na lekcjach, ponieważ jeździmy wtedy na zawody, a duża ilość lekcji wychowania fizycznego dobrze wpływa na nasze zdrowie. Reprezentujemy naszą szkołę na zawodach sportowych, jesteśmy aktywni i możemy poznać ludzi, którzy interesują się sportem. Mamy dużo większy kontakt ze sportem niż uczniowie innych klas. Dodatkowo możemy budować naszą sylwetkę i rozwijać formę.

D. S.: Jakie są minusy?

K.: Mamy mało czasu wolnego, często wyjeżdżamy i musimy nadrabiać zaległości w szkole, a przez zwiększoną ilość lekcji wychowania fizycznego jesteśmy bardziej zmęczeni i mamy mniej energii do nauki. Czasami po treningach nie ma czasu na naukę. Nasze zajęcia kończą się później niż w innych klasach. Nie mamy czasu dla siebie. Mamy ciągle przekładane sprawdziany. Dodatkowym minusem jest to, że podczas zawodów można się nabawić kontuzji. Czasem jest ciężko...

D. S.: Jak oceniacie swoją formę sportową?

K.: Nasza forma sportowa jest bardzo dobra lub dobra. Mamy lepszą formę niż w poprzednich latach. Dużo ćwiczymy i biegamy. Wszystko to zasługa treningów, na których ćwiczymy formę. Przez te prawie 3 lata znacznie poprawiła nam się kondycja i wydolność. Dzięki ćwiczeniom jesteśmy silniejsi, a nasze sylwetki są coraz lepsze. Ćwiczymy dość sporo i sprawia nam to przyjemność. Ta klasa bardzo nam pomogła w uzyskaniu bardzo dobrej formy, co było naszym podstawowym celem. Niektórzy z nas są po kontuzji, ale powoli wracamy do treningów.

D. S.: Czy polecilibyście innym klasę sportową i dlaczego?

K.: Tak, ponieważ nigdy nie nudzimy się w tej klasie, ale klasa sportowa jest raczej dla osób, które są pewne tego, że sport sprawia im przyjemność i mają chęć do ćwiczeń. Trzeba lubić uprawiać sport, a sport to zdrowie. Można rozwijać swoją pasję i zainteresowania związane ze sportem. Poza tym, miło spędza się czas na zajęciach wychowania fizycznego i zawodach sportowych. Regularnie dbamy o naszą formę, mamy bardziej wysportowane ciało oraz dostajemy dodatkowe punkty na świadectwie. Wszystko ma swoje plusy i minusy. Można chodzić do zwyczajnej klasy i uczęszczać na treningi oszczędzając czas, którego jest mało. Jak ktoś ma dużo czasu i chęci to polecamy, ale jeśli nie ma chęci i czasu, to lepiej nie iść do klasy sportowej, ponieważ może być ciężko.

D. S.: Jak oceniacie wasze wyniki w nauce?

K.: Różnie. Niektórzy z nas mają dobre wyniki, ponieważ powtarzamy materiał w domu czy nawet w drodze na zawody. W naszej klasie po pierwszym półroczu kilka osób miało średnią ocen, która gwarantuje świadectwo z czerwonym paskiem. Niestety, mamy też słabe wyniki, choć stać nas na więcej tylko czasu jest za mało. Niektóre wyniki są dużo poniżej naszych oczekiwań. Mogło by być lepiej, zaniedbujemy naszą naukę, ale większość z nas ma stabilne wyniki chociaż nasze oceny w podstawówce były zdecydowanie lepsze.

Manuel Strlek

Luc Abako

Andreas Wolff

Mikkell Hansen

D. S.: Czy chcecie w przyszłości kontynuować treningi i czy wiążecie swoją przyszłość ze sportem?

K.: Chcielibyśmy kontynuować treningi, bo mamy dobrą drużynę i osiągamy dobre wyniki. Wiążemy naszą przyszłość ze sportem, ale nie zawsze mamy szansę rozwijać karierę sportowca. W naszym mieście brakuje zawodowego klubu piłki ręcznej dla dziewcząt. Sport traktujemy czasem jako hobby i niekoniecznie widzimy siebie w roli profesjonalnego sportowca, ale byłoby fajnie zostać wielkim sportowcem. Dlatego warto mieć plan B. Nasza przyszłość jest raczej wielką niewiadomą.

D. S.: Jaka jest wasza ulubiona dyscyplina sportowa?

K.: Zdecydowanie piłka ręczna, to oczywiste. Lubimy też siatkówkę, koszykówkę czy piłkę nożną.

D. S.: Jaką gwiazdę sportu chcielibyście spotkać?

K.: Mamy kilku idoli, a wśród nich są Manuel Strlek, Luc Abako, Andreas Wolff czy Mikkel Hansen. Marzy nam się poznanie Karola Bieleckiego i rozmowa z nim. Chętnie poznalibyśmy też Roberta Lewandowskiego, ponieważ chcielibyśmy wiedzieć, jak zdobył takie umiejętności. Również Leo Messi nasz idol z dzieciństwa byłby świetnym kandydatem do spotkania z nami. Fajnie byłoby poznać Michała Kubiaka czy Kamila Stocha, bo dużo osiągnęli jako sportowcy. Moglibyśmy spotkać się też z jakimś zawodowym bramkarzem i zapytać go o porady, np. ze Sławkiem Szmałem. Może ktoś z nas zdobędzie sławę.

D. S.: Jaka jest wasza ulubiona lekcja i dlaczego?

K.: Różnie z tym bywa. Bardzo lubimy matematykę, fizykę, historię i geografę, ponieważ bardzo nas ciekawią różne łamigłówki. Chemia też jest ok.- przedmioty ścisłe nie sprawiają dla wielu z nas trudności. Kochamy też angielski, polski, biologię i rosyjski, niestety bez wzajemności. Polski to nasz język ojczysty i powinniśmy go znać dobrze. Oczywiście lubimy też wychowanie fizyczne, bo tam można się wykazać i rozładować energię! Z historii najbardziej interesują nas dzieje Polski. Niektórzy z nas nie lubią żadnych lekcji.

D. S.: Jaki jest wasz największy sportowy sukces?

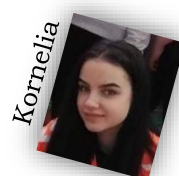
K.: Czołówka województwa w lidze piłki ręcznej, wicemistrzostwo Polski w piłce ręcznej, pierwsze miejsce w rzucie piłeczką w lekkoatletyce, zajęcie pierwszego miejsca w drużynowym tenisie stołowym w szóstej klasie podstawówki. Byliśmy też na wyjeździe sportowym w Chinach na turnieju piłki nożnej i zajęliśmy niezłe miejsce, co wprawiło w dumę naszych kibiców. W pierwszej klasie gimnazjum graliśmy z uczniami ze starszych klas. Aktualnie otrzymujemy nagrody indywidualne na prawie każdych zawodach. Dla niektórych z nas sukcesem jest to, że w ogóle gramy w piłkę ręczną, a wielu z nas ma największe sukcesy jeszcze przed sobą.

D. S.: Dziękuję za rozmowę i życzę wielu sukcesów.

K.: Dziękujemy.

Jesteśmy klasą sportową o profilu piłki ręcznej. Nasze grono liczy 22 osoby. Mamy różne charaktery, a mimo to świetnie się dogadujemy. Mamy wspaniałą wychowawczynię, a także nauczycieli. Wspomnę również o świetnie wywiązując się ze swoich obowiązków przedstawiciele klasy. Wspólnie osiągamy nie tylko sukcesy w sporcie, ale także w nauce. Nie ograniczamy się, mimo że czasem brakuje nam już sił na zagłębienie

do książek. Mamy bardzo duży dystans do siebie i dość specyficzne poczucie humoru, przez co czasem jesteśmy trochę nieznośni. Tworzymy jedną paczkę, która trzyma się razem mimo wielu trudnych sytuacji. Zawsze sobie pomagamy. Połączyło nas zamiłowanie do sportu, dzięki któremu stworzyliśmy najlepszą klasę – 3c.

Galeria

Zdjęć

III C

GALERIA ZDJĘĆ KLASA III C

GALERIA ZDJĘĆ KLASA III C

„Każdego ranka w Afryce budzi się gazela i wie, że musi biec szybciej niż lew, bo inaczej nie przeżyje. Każdego ranka budzi się lew i wie, że musi biec szybciej niż najwolniejsza gazela albo będzie głodował.

Nieważne, czy jesteś lwem czy gazelą – kiedy wstaje słońce, wstań i pobiegaj.” :)

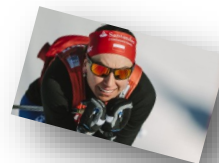
Najwybitniejsi polscy sportowcy i ich osiągnięcia

Polscy sportowcy są bardzo wybitni a ich osiągnięcia osiągnęły skalę światową. Oto kilku z nich.

Justyna Kowalczyk - polska biegaczka narciarska.

Osiągnięcia sportowe:

1. Mistrzostwa Świata Juniorów,
2. Mistrzostwa Świata Seniorów - biegi indywidualne,
3. Młodzieżowe Mistrzostwa Świata, Igrzyska Olimpijskie w Turynie (2006),
4. Mistrzostwa Świata (Oslo) oraz Pierwsze miejsce w Klasyfikacji Generalnej Pucharu Świata (trzeba wspomnieć, że na początku kariery zajmowała 103 miejsce).

Adam Małysz - polski skoczek narciarski. Osiągnięcia sportowe:

1. Igrzyska olimpijskie (1998 - 51. miejsce, 2002 - 3 miejsce, 2006 - 7 miejsce, 2010 - 2 miejsce)
2. Mistrzostwa Świata w Predazzo - 1 miejsce (2003), Puchar Świata - 4-krotnie pierwszy w latach 2006/07, 2001/02, 2002/03, 2000/01)

Marcin Gortat - polski koszykarz, który jako jedyny Polak w historii NBA, awansował do jej finału.

Osiągnięcia sportowe:

1. Mistrzostwo Niemiec 2005/06
2. Wicemistrzostwo NBA 2008/09
3. Puchar Niemiec 2003/04, 2004/05, 2006/07
4. Występ w Eurolidze, sezon 2006/07
5. Laureat Złotych Koszy w kategorii: Koszykarska Osobowość Roku (2009)

Robert Kubica - polski kierowca rajdowy.

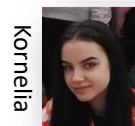
1. Wicemistrz Włoskiej Formuły Renault 2000 (2002 rok)
2. Mistrz Formuły Renault 3.5 (2005 rok)
3. Mistrz Rajdowych Mistrzostw Świata WRC-2 (2013 rok)

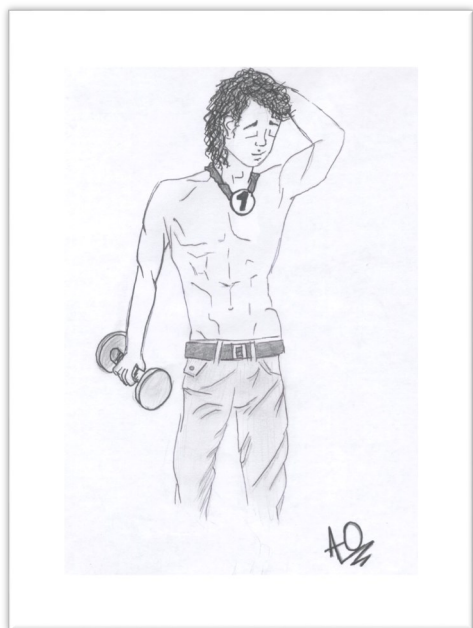
Robert Lewandowski - kapitan polskiej reprezentacji piłki nożnej, grający w niemieckim klubie Bayern Monachium.

1. 11-krotny król strzelców
2. 7-krotny piłkarz roku
3. 6-krotny mistrz Niemiec
4. 2-krotny zdobywca Pucharu Niemiec
5. Puchar Mistrza Polski
6. Super Puchar Polski
7. 4-krotny Super Puchar Niemiec

Kornelia

rys. Karolina Doroszuk IIID

rys. Aleksandra Andrusiuk IIID

Galeria Naszych Prac

rys. NN

Kiedy Olimpiady zaczęto organizować w Polsce?

Starożytnie igrzyska olimpijskie odbywały się w cyklu czteroletnim ku czci boga Zeusa. Organizowano je w mieście Olimp, a startować w nich mogli tylko mężczyźni. Pierwsze udokumentowane igrzyska odbyły się w roku 776 p.n.e. Pierwszym etapem uroczystości, jeszcze przed rozpoczęciem igrzysk, było złożenie przysięgi przed posągiem Zeusa. Z roku na rok zmieniały się zasady i później w zawodach mogły uczestniczyć także kobiety. Polacy oficjalnie pierwszy raz w igrzyskach olimpijskich wzięli udział w 1924 roku. Polskę reprezentowano w 25 dyscyplinach olimpijskich, 1914 sportowców z czego 1534 to mężczyźni i 375 kobiet. W 1920 roku Rada do spraw Wychowania Fizycznego zarządziła wybudowanie stadionu sportowego w Warszawie, w którym można by w przyszłości zorganizować igrzyska olimpijskie. Z propozycją zorganizowania w Warszawie w 2012 XXX Igrzysk Olimpijskich wystąpił także w 1992 roku na spotkaniu olimpijczyków mistrz świata Ryszard Parulski zaprezentował założenia programowe i koncepcję przestrzenną Igrzysk Nadwiślańskich. W 1993 utworzono fundację „Olimpiada 2012”, której celem miała być promocja Igrzysk Nadwiślańskich. Igrzysk Olimpijskich niezrealizowano dotychczas. Również Polska i Słowacja starały się o zorganizowanie igrzysk zimowych w 2022 roku. Niestety ten pomysł nie otrzymał poparcia. Oficjalnie od 2013 roku o to zaczął stracić się Kraków. W stolicy Małopolski miałyby odbyć się większość konkurencji lodowych oraz ceremonie otwarcia i zamknięcia igrzysk. Natomiast konkurencje alpejskie miałyby zostać rozegrane na Słowacji, a pozostałe konkurencje w Zakopanem. Niestety ten pomysł nie spodobał się aktywistom miejskim.

źródła: www.wikipedia.pl, www.sonar.wyborcza.pl,

Igrzyska Paraolimpijskie

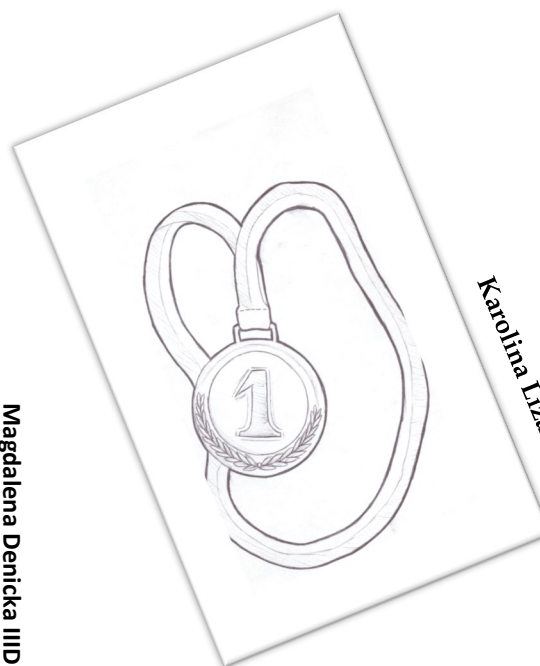
Igrzyska paraolimpijskie to druga pod względem wielkości impreza sportowa, w której biorą udział osoby z niepełnosprawnością fizyczną lub intelektualną. Paraolimpiada odbywa się co cztery lata i jest organizowana przez Międzynarodowy komitet paraolimpijski. Igrzyska paraolimpijskie zrodziły się ze spotkania brytyjskich weteranów wojennych w 1948 roku. Ponieważ zakres niepełnosprawności na igrzyskach jest duży, podzielono je na następujące kategorie: porażenie mózgowe, niepełnosprawność intelektualna, amputacje, wózek inwalidzki, niewidomi, oraz "Les autres"(inni). Na paraolimpiadzie wyróżnia się wiele ciekawych sportów, takich jak: łucznictwo, piłka nożna, koszykówka, kolarstwo, jeździectwo, kajakarstwo, pływanie i wiele innych ciekawych dyscyplin. Igrzyska olimpijskie to świetna inicjatywa i powinny się odbywać jak najdłużej.

Hubert Wójtowicz III C

Galeria Naszych Prac

Magdalena Denicka III D

Karolina Lizak III D

Wieniec laurowy jako nagroda w starożytności...

Wieniec laurowy był symbolem i nagrodą za zwycięstwo w równej walce. Takim wieńcem nagradzano zwycięzców w igrzyskach w Grecji i Rzymie. Zwycięzca igrzysk otrzymywał wieniec wawrzynowy, który wykonany był z liści laurowych. Taki symbol zwycięstwa nosili również wybitni obywatele i geniusze, wieniec świadczył o wybitności osoby. Wierzano, że liście wawrzynu chronią przed czarownicami oraz błyskawicami. Taka nagroda wywalczona w Igrzyskach przynosiła chwałę w sławę zwycięzcy, który był znany i szanowany w swoim otoczeniu. Sportowcy nie walczyli wtedy dla rozmaitych nagród lecz dla chwały i szacunku.

Hubert Wójtowicz 3c

ILE PIENIĘDZY DOSTAJĄ OLIMPIJCZYCY ZA MEDALE?

Polscy sportowcy za medale sportowe otrzymują nie tylko oklaski i sławę, ale także spore pieniądze. Dostają je z PKOl-u oraz ministerstwa sportu. Za złoto otrzymują 120 tys. zł, za srebro 80 tys. zł, a z kolei za brąz 50 tys. zł. Jednak to nie wszystko. Po zakończeniu swojej kariery sportowej otrzymują Emeryturę Olimpijską, pod warunkiem że osiągnęli jakiś sukces olimpijski. Jej wartość to ok. 3 tys. zł. Pobierało ją w 2018 roku około 300 medalistów mistrzostw olimpijskich, 250 paraolimpijczyków oraz około 70 medalistów zawodów Przyjaźń.

Kornelia Bolejszo 3c

Nagrody w tenisie...

Tenis to jeden z najbardziej rozpoznawalnych dyscyplin sportowych na świecie. Jest zaliczany do sportu elitarnego. Początki ma w Wielkiej Brytanii, gdzie w roku 1859 dwójka przyjaciół wymyśliła nową dyscyplinę sportową. Od samego początku tenis był rozrywką dla ludzi zamożnych. Najbardziej znanym turniejem w tenisie jest Wielki Szlem, w którego skład wchodzi: Australian Open, Roland Garros, Wimbledon oraz US Open. W turniejach główną nagrodą jest tytuł mistrza turnieju wraz ze statuetką oraz nagrodą pieniężną.

Najczęstszą statuetką w zawodach jest puchar. Najbardziej znanymi nagrodami na świecie są trofea z Wimbledonu. Jest to najstarszy i najbardziej znany i ceniony turniej na świecie. Panom od czasu pierwszego turnieju w 1887 roku przyznaje się ten sam puchar. Wykonany jest z połączanego srebra, widnieje na nim inskrypcja „All England Lawn Tennis Club Single Handed Championship of the World”. Trofeum mierzy prawie 50 cm. Panie zaś nagradzane są srebrną tacą (nazywaną „Venus Rosewater Dish”) z wyrzeźbionymi, mitologicznymi postaciami. Dla zwycięzców zawodów podwójnych przygotowywane są srebrne puchary. Wszyscy finaliści zaś otrzymują okrągłe tace wykonane z tego samego materiału. Nagrody pieniężne dla sportowców wprowadzono po raz pierwszy w 1968 roku. Największa nagroda pieniężna wyniosła 3,800,000 dolarów w turnieju US Open w 2018 roku. Co roku przyznawane są nagrody ATP World Tour Awards przez organizację ATP . Wyróżnia się w nich najlepszych zawodników z danego roku w różnych kategoriach (tenisista roku, debel roku, objawienie roku, itp.). Aktualnym tenisistą roku jest Novak Djokovic, a debel roku to Bob Bryan and Mike Bryan.

Mateusz Romaniuk kl. IIIC

Kryształowa Kula

Kryształowa Kula jest to nagroda, którą otrzymuje zwycięzca generalnej klasyfikacji Pucharu Świata. Jest ona przyznawana co roku przez Międzynarodową Federację Narciarską (FIS). Pierwszym zdobywcą został francuski alpejczyk Jean-Claude Killy, w 1969 roku. Kryształową kule można otrzymać w takich dziedzinach sportowych jak: snowboard, skoki narciarskie, biegi narciarskie, narciarstwo alpejskie, kombinacja norweska i narciarstwo dowolne. Najwięcej razy pośród polskich sportowców nagrodę tę odebrała Justyna Kowalczyk (cztery razy I miejsce, raz II miejsce i raz III miejsce), Adam Małysz (cztery razy I miejsce i raz III miejsce) oraz Kamil Stoch (trzy razy I miejsce, raz II miejsce i raz III miejsce). Niestety dla Tomusza Sikory i Stanisława Bobka nie udało się zdobyć tej nagrody, stanęli oni na 2 i 3 stopniu podium. Mała Kryształowa Kula jest to nagroda przyznawana przez Międzynarodową Federację Narciarską (FIS) za zwycięstwo w poszczególnych konkurencjach w Pucharze Świata. Justyna Kowalczyk może pochwalić się 5 Małymi Kryształowymi Kulami (4 za biegi narciarskie - dystans oraz 1 za sprint), Adam Małysz sięgnął po nią 2 razy (w skoków narciarskich i w lotach narciarskich).

Patryk Melańczuk IIIIC

Kiedy zaczęto organizować plebiscyt na sportowca roku?

Plebiscyt „Przeglądu Sportowego” na najlepszego polskiego sportowca roku - polega na wyłonieniu jednego sportowca spośród setek. O ten tytuł walczy wiele osób, mężczyźni i jak i kobiety, biorąc pod uwagę wszystkie dyscypliny sportowe. Pierwsze takie wybory zorganizowano w 1926 roku, które wygrał Waław Kuchar. Od tamtego czasu plebiscyt nie był kontynuowany regularnie. W latach 1939-1947 nie dokonano wyboru, podobnie jak w 1953 roku.

PRZEGLĄD SPORTOWY

Najlepsza dziesiątka Plebiscytu w 1953 roku wytypowana została dopiero w 1989 roku przez grono ekspertów. Uroczyste gale laureatów odbywały się w Warszawie oraz w Łodzi. Plebiscyt „Przeglądu Sportowego” jest drugim najstarszym tego typu konkursem na świecie, po organizowanym od 1925 roku w plebiscycie na najlepszego sportowca roku w Szwecji. Najwięcej razy tytuł sportowca roku zdobyła Justyna Kowalczyk - 5. O jeden mniej mają Stanisława Walasiewicz, Irena Szewińska i Adam Małysz, trzy tytuły wywalczyła Otylia Jędrzejczak i jeden tytuł został przyznany dla Bartosza Kurka.

rys. Natalia Chwedoruk IIID

rys. Paula Wawryniuk IIID

Nietypowe nagrody sportowe

Z doniesień prasowych wynika, iż sportowcy oprócz nagród głównych otrzymują nagrody od sponsorów. Czasami bywają to zabawne przedmioty, artykuły m.in. szczypiornistki, które grały o mistrzostwo Polski 2018, otrzymały specyficzną nagrodę. Zawodniczki MKS-u Perły Lublin i Pogoni Szczecin otrzymały odświeżacze powietrza. Inny bardzo ciekawy przypadek to przyznanie nagród indywidualnych przez samych zawodników ligi NBA w sezonie 2016/17. Sportowcy przyznali łącznie nagrody w 14 kategoriach.

Zdaniem graczy tytuł najlepszego zawodnika otrzymał Russell Westbrook. Oprócz tego do lidera OKC trafiły jeszcze dwie nagrody - dla zawodnika, przeciwko któremu najtrudniej jest bronić, a także dla najlepiej ubranego gracza. Koszykarze wskazali też trenera, dla którego chcieliby grać najbardziej (Gregg Popovich), czy też gracza, którego najbardziej chcieliby mieć w swoim zespole (LeBron James). Oto wyniki innych kategorii Comeback roku - Joel Embiid, najtrudniejszy do krycia - Russell Westbrook, najlepszy obrońca - Kawhi Leonard, najlepszy zawodnik w kluczowych momentach - Isaiah Thomas, najlepszy debiutant - Malcolm Brogdon, trener, dla którego chciałbyś grać najbardziej - Gregg Popovich, najbardziej wpływowy weteran - Vince Carter, najlepsza hala - Oracle Arena, Golden State Warriors, zawodnik o największym wpływie - LeBron James, najlepiej ubrany gracz - Russell Westbrook, najlepszy z ławki - Lou Williams, najlepszy użytkownik mediów społecznościowych - Joel Embiid.

Mateusz Romaniuk kl. IIIC

Drużyna!!!

Najlepiej zarabiający polscy sportowcy

V miejsce Joanna Jędrzejczyk - 8,7 mln zł

Najlepsza z najlepszych zawodniczek MMA na świecie. Jej największe sukcesy to utrzymanie w latach 2015-2017 mistrzyni świata w UFC w wadze słomkowej, 2-krotnie sięgnęła po tytuł mistrzyni Europy IMFA oraz 5-krotnie po tytuł mistrzyni świata IMFA.

IV miejsce Agnieszka Radwańska - 18,4 mln zł

Nie ma drugiej Polki, która osiągnęła by tyle co Agnieszka Radwańska. Wygrała ona 20 turniejów WTA, doszła do finału Wimbledonu, jest zwyciężczynią turnieju WTA Finals 2015 w Singapurze. Mówi się że jest szóstą najbogatszą tenisistką świata,

III miejsce Robert Kubica - 30 mln zł

Robert Kubica został pierwszym Polakiem, który wygrał wyścig Formuły 1. Polski kierowca zdobył także tytuł rajdowego Mistrza Świata WRC-2. Mówiono, że po kłęsce samochodowej w 2011 nie powróci już do rajdów, ale w 2017 wrócił do rezerwowego składu Williamsa.

II miejsce Marcin Gortat - 48 mln zł

Wielokrotny reprezentant Polski w koszykówce. Pierwszy Polak, który awansował do finału NBA z Orlando Magic. Obecnie zawodnik Los Angeles Clippers. W 2005 został wybrany w drafcie w II rundzie z numerem 57.

I miejsce Robert Lewandowski - 92 mln zł

Wielokrotny reprezentant Polski w piłce nożnej oraz zawodnik Bayernu Monachium. 6-krotny Mistrz Niemiec, 3 razy został królem strzelców Bundesligi. Najbardziej zapamiętany za strzelenie 5 bramek w 9 minut przeciwko Wolfsburgowi oraz strzeleniu 4 goli przeciwko Realowi Madryt w półfinale Ligi Mistrzów.

Patryk Melańczuk IIIC

rys. Natalia Czech III D

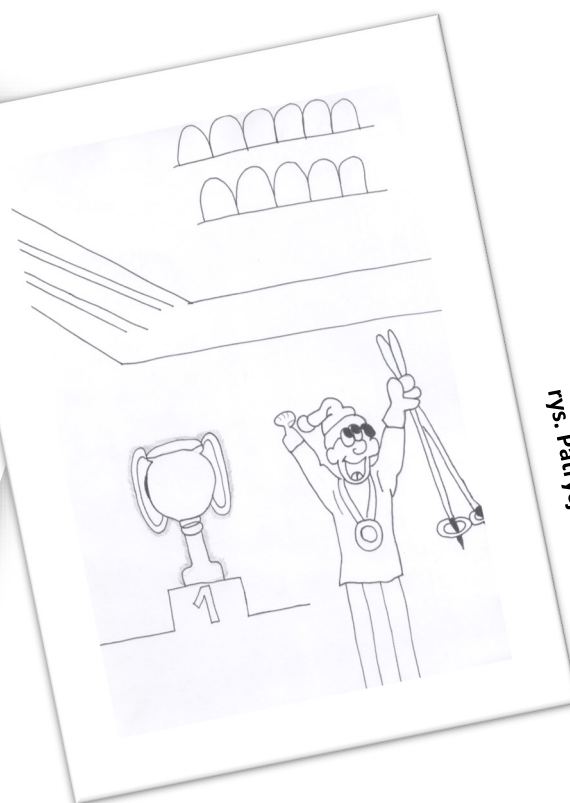

rys. Weronika Hordejuk III D

Galeria Naszych Prac

rys. Natalia Juśkiewicz III D

rys. Patrycja Łukasik III D

100 LAT

– PIĘKNY JUBILEUSZ POLSKIEJ MATEMATYKI

W dniu 2 kwietnia 1919 roku o godzinie piątej po południu w Seminarium Filozoficznym wchodzącym w skład Uniwersytetu Jagiellońskiego gmachu Collegium Nowodworskiego przy ulicy św. Anny 12 odbyło się spotkanie, na którym założono Towarzystwo Matematyczne w Krakowie. Spotkanie rozpoczęło wystąpienie Kazimierza Żorawskiego, który powiedział, że w Warszawie ma powstać ogólnopolskie towarzystwo matematyczne i postawił wniosek o założenie w Krakowie towarzystwa, które potem mogłoby wejść w związek z towarzystwem warszawskim. Kazimierz Żorawski był jednym z najstarszych polskich matematyków, urodzonych pod koniec XIX w., którzy stworzyli podwaliny współczesnej polskiej matematyki, nie tylko swoim dziełem naukowym, lecz także wkładem w nauczanie i organizację polskich ośrodków matematycznych. Wniosek uchwalono jednomyślnie.

W tym spotkaniu założycielskim brało udział 16 osób, mniej lub bardziej znanych w świecie matematycznym, np. wśród założycieli Towarzystwa byli Stefan Banach, Otto Nikodym, Franciszek Leja, pierwszy rektor Akademii Górniczej Antoni Hoborski, pionier polskich badań w dziedzinie geometrii algebraicznej Alfred Rosenblatt – którzy dopiero zaczynali swoją wielką przygodę z tą piękną nauką; i tacy, którzy sławni stali się przede wszystkim z innej działalności: Leon Chwistek – logik, ale współcześnie znany przede wszystkim jako malarz, Antoni Wilk – astronom, odkrywca czterech komet oraz inni, którzy po latach nie znaleźli swego miejsca w królestwie matematyki tak jak ich słynni koledzy.

Towarzystwo Matematyczne w Krakowie miało się połączyć z warszawskim towarzystwem, ale do tego faktu nie doszło, ponieważ w Warszawie nie powstało takie towarzystwo. Wybitni warszawscy matematycy (Wacław Sierpiński, Zygmunt Janiszewski, Samuel Dickstein, Stefan Mazurkiewicz) zgłosili chęć przystąpienia do krakowskiego towarzystwa, co nastąpiło na IX posiedzeniu zwyczajnym – 19.11.1919 roku. Z czasem do Towarzystwa Matematycznego w Krakowie napisał list Antoni Łomnicki z Lwowskiego Towarzystwa Matematycznego, w którym poinformował, że jego członkowie zamierzają dołączyć do krakowskiego towarzystwa, gdyby była taka możliwość. Z czasem tak się stało, a na Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu (21.04.1920) prezes Krakowskiego Towarzystwa Matematycznego wnioskuje o zmianę nazwy na Polskie Towarzystwo Matematyczne.

AK

SZALONE LATA

Szalone lata 20-te to dekada (10 lat), których impulsem była chęć nadrobienia straconych lat przez wojnę. W tym czasie królował jazz, pojawiła się penicylina, panowała moda na samochody, można było oglądać filmy dźwiękowe, śledzić loty nad Atlantykiem, a kobiety otrzymały prawo do głosu. Ten okres „wielkiego luzu” zakończył się wielkim krachem na Wall Street, masakrą w dniu św. Walentego i pojawiającym się widmem faszyzmu.

Liczba 20 pojawia się w żydowskim przysłowiu: „Gdy ktoś jest dzieckiem, mając dwadzieścia lat, pozostanie głupcem do końca życia”.

W systemie liczenia Majów pojawia się liczba 20. Tego systemu liczenia używali do tworzenia swojego kalendarza „Długiej Rachuby”, przy planowaniu wydarzeń w odległej przyszłości.

1 kin = 1 dzień

1 uinal = 20 kin

1 tun = 18 uinal = 360 kin

1 katun = 20 tun = 360 uinal = 7200 kin

1 baktun = 20 katun = 400 tun = 7200 uinal = 144 000 kin

1 kin = 1 dzień = 0,0027 roku

1 winal = 20 kinów = 20 dni = 0,055 roku

1 tun = 18 winali = 360 dni = 0,986 roku

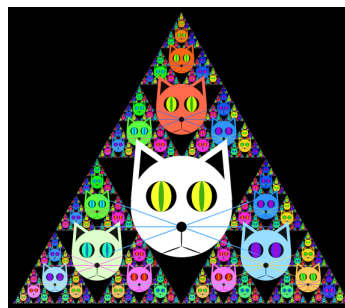
1 katun = 20 tunów = 7200 dni = 19,71 roku

1 baktun = 20 katunów = 144 000 dni = 394,3 roku

Kraje używające brytyjskiego systemu miar (system stosowany w Wielkiej Brytanii oraz dawnych koloniach brytyjskich oraz stosowany tradycyjnie w komunikacji morskiej i lotniczej) przy oznaczaniu perfekcyjnego wzroku stosuje symbol 20/20. 20 oznacza poprawne widzenie z odległości 20 stóp (ok. 6 m).

AK

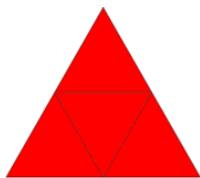
TRÓJKĄT SIERPIŃSKIEGO

Obecny rok 2019 został ogłoszony, na podstawie uchwały z 20.12.2018 roku, przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Rokiem Matematyki, w uznaniu zasług polskich matematyków dla światowej nauki. Ideą tego roku jest „uhonorowanie polskich matematyków i ich osiągnięć, a także docenienie znaczenia tej dziedziny nauki w rozwoju społeczeństw”. Jedną z akcji związanych z Rokiem Matematyki jest układanie „żywego” Trójkąta Sierpińskiego, który jest przykładem fraktala.

Około sto lat temu pojawiły się dziwne konstrukcje, których nie można było zaliczyć do geometrii klasycznej. Pierwsze fraktale powstały na przełomie XIX i XX wieku. Ich twórcami byli matematycy: Georg Cantor, Helge von Koch i wybitny polski matematyk Waclaw Sierpiński.

Punktem wyjścia do tworzenia Trójkąta Sierpińskiego (jednego z najprostszych fraktali) jest trójkąt równoboczny, którego każdy z boków dzielimy na dwie równe części. Otrzymane punkty generują podział trójkąta na 4 mniejsze trójkąty równoboczne (rys. 1).

rys. 1

rys. 2

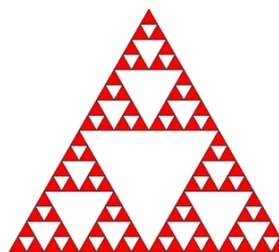
Usuwamy środkowy trójkąt (rys. 2) i do pozostałych trzech stosujemy opisaną wyżej procedurę. Efekty kolejnych etapów przedstawiają rysunki 3-5.

rys. 3

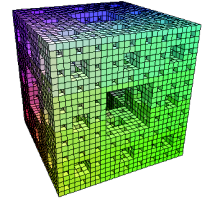

rys. 4

rys. 5

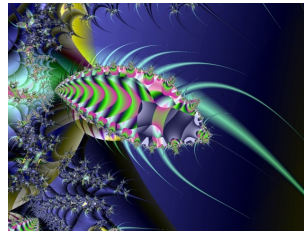
Po czterech krokach "trójkąt" składa się już z 81 małych trójkącików i 40 „dziur”. Powierzchnia pozostawionych trójkącików stanowi $81/256$ powierzchni wyjściowego trójkąta (dlaczego?). Trójkąt Sierpińskiego powstaje po wykonaniu nieskończonej ilości takich kroków.

Innym fraktalem stworzonym przez Waclawa Sierpińskiego był „Dywanik Sierpińskiego”. Podzielił kwadrat na dziewięć jednakowych części i wyrzucił środkowy. Postępował tak z każdym nowo powstałym kwadratem. Powstały fraktal nazywany jest często też „Kwadratem Sierpińskiego”.

W 1926 roku Karl Menger przeniósł dywan Sierpińskiego w trzy wymiary i tak powstała gąbka Mengera. Wielkie teorie naukowe zawsze miały wpływ na świat sztuki. Wiele osób wkrótce po zapoznaniu się z nową geometrią zadało sobie pytanie o stosunek fraktali do sztuki. Posiadamy w ręku wzór matematyczny i go wizualizujemy w odpowiedni sposób. Powstaje obraz o niesłychanych własnościach i co więcej takich obrazów możemy stworzyć nieskończenie wiele. Następnie jest on dynamiczny - można krok po kroku się w niego zagłębiać. Obrazy te robią wrażenie i jest to rodzaj wrażenia zupełnie nowego typu.

Ze względu na swoją intrygującą formę fraktale opuściły obszar matematycznych abstrakcji i znalazły się w kręgu zainteresowań artystów plastyków. Dzisiaj można powiedzieć, że zadomowiły się już w ich pracowniach na dobre, aczkolwiek nadal pozostają domeną niezbyt licznych profesjonalistów. Fraktale tworzone są głównie za pomocą komputerów, dzięki zastosowaniu numerycznych procedur powtarzania. Są obiektami tworzonymi przy pomocy metod cyfrowych, ponieważ wymagają wielu powtórzeń bardzo precyzyjnych funkcji matematycznych, które określają ich kształt.

Nierzadko komuś wyrwie się z ust „to jest piękne!”. Artystą tutaj nie jest człowiek tylko matematyka. Fraktale otworzyły nowe możliwości tworzenia sztuki. Jako oddzielny gatunek sztuki, sztuka fraktalna liczy sobie około 15-20 lat. Jest to dziedzina, w której polu zainteresowań znajdują się struktury fraktalne bądź zbiory, które charakteryzuje ich własna nieskończoność (fragment struktury przypomina jej całość) oraz nieskończony stopień dokładności odwzorowania ich szczegółów niezależnie od przyjętej skali. Generowanie fraktali może być artystycznym poszukiwaniem, matematycznym badaniem naukowym bądź po prostu przyjemnym spędzaniem czasu.

"Do czego służą fraktale i dlaczego tak dużo ludzi na świecie zajmuje się tym tematem? Przypuszczalnie najważniejszym powodem jest to, że fraktale są bardzo ładne i sprawiają wiele radości tym, którzy je odkrywają i tym, którzy je oglądają,, (Jacek Kurdewicz „Fraktale i chaos”)

Tylko uwaga! Fraktale wciągają, a ich głębia jest nieskończona.

AK

„Byłaś najlepsza – byłaś najlepszą”.

Na podstawie „Nie taki język straszny. O polszczyźnie dla uczniów” - Jan Miodek.

Konstrukcje językowe są błędnie stosowane. Przykładem może służyć stwierdzenie „Byłaś najlepszą – powiedział Jurek”. Nieliczni uczestnicy olimpiady językowej poprawili tę formę w zdaniu z najlepszą na najlepsza. Jest to forma orzecznika mianownikowego. Równie błędne jest zastosowanie narzędnika, zwłaszcza jeśli przymiotnik występuje w formie mnogiej np. oni byli smutnymi zamiast poprawnej formy oni byli smutni. Taką formą, jeśli chodzi o narzędnik, można stosować po czasownikach stawać się, robić się, wydawać się. Reguła gramatyczna pozwala na stosowanie narzędnika w zdaniach, w których orzecznik stoi przed słowem posiłkowym i podmiotem (był i rok), oraz jest od nich oddzielony innymi wyrazami (w stosunkach między nimi) np. w stosunkach między nimi był rok następny’. Nie można zastosować tej reguły do orzeczników wyrażonych zaimkiem przymiotnikowym, zatem można powiedzieć: „takie po wakacjach były moje przeżycia”, ale nigdy „takimi po wakacjach były moje przeżycia”. Zasadniczo utrzymuje się narzędnikowy orzecznik, gdy łącznik w zdaniu ma postać imiesłowu odczasownikowego np. będąc młodym lub też gdy łącznik ma postać bezokolicznika i jest podmiotem: dobrze jest być młodym. W zdaniach bezpodmiotowych również posługujemy się narzędnikiem: trzeba być odważnym, warto być pracowitym, czasowniki zaś takie jak musieć, móc, chcieć, wymagają rozwinięcia do orzecznika mianownikowego: musisz być dzielny, chcę być uczciwy.

Maja Milczanowska kl. 3C

„Cel”.

Na podstawie „Mój język prywatny” – Jerzy Bralczyk.

Słowo cel - używane w dwóch znaczeniach. Pierwszy nieco abstrakcyjny łączący się z takimi słowami jak życiowy, najwyższy, ostateczny. Zasadniczo jak się mawia „cel uświęca środki”, czyli dążymy do osiągnięcia założonego celu, ponieważ nas to uszczęśliwia, tkwi w tym procesie ważność. Celowi się poświęcamy, dlatego osiągamy pełnię zadowolenia, mimo stosowania niekiedy nieetycznych środków do jego osiągnięcia. Jednakowoż charakterystyczną nazwą dla celów bywa rzeczownik odczasownikowy, który jest tworzony od czasownika dokonanego. Dlatego wyrażamy to w następujący sposób: moim celem jest osiągnięcie tego, co ten czasownik nazywa najlepiej. Drugie znaczenie nie jest tak abstrakcyjne, ponieważ cel jest rzeczownikiem konkretnym czyli np. tarcza strzelnicza, zwierzę na polowaniu. Ponieważ jest to skonkretyzowany rzeczownik, który z wydzwiku jest negatywny, z racji tego, że do niego mierzą, próbuje unicestwić. To nie jest cel, do którego dążę, to cel, który chcę zniszczyć.

Gdy zmierzamy do celu, jest to działanie celowe, dlatego też używamy tu przysłowka celowo. Zarówno zmierzanie do celu ma wydzwitek pozytywny, kiedy osiągamy to, czego pragniemy i co nas uszczęśliwia, jak i negatywny, gdy działamy w sposób nieprzypadkowy, robiąc coś złego, wtedy możemy usłyszeć: „Celowo nie dopuszczasz mnie do głosu...”. Zatem celowość działań można odczytać jako działania niekorzystne dla innych, gdzie pobudki są mało godziwe. Można by rzec, że przypisanie celowi celowości odejmuje mu szlachetność.

Pojawia się również przymiotnik związany z celem, który ma pozytywne odniesienia, tak jak celny jest strzelec, który trafia do celu. Równie celne można określić to, co do mnie przemawia, kwituje argumenty, syntezuje problemy, tak jak celny żart, celna maksyma.

Gdy ktoś ma celne pióro celuje w trafnym sformułowaniu myśli poprzez właściwe rozumienie celu w danym kontekście.

Maja Milczanowska kl. 3C

SKŁAD REDAKCYJNY NR 20

1. Hubert Wójtowicz III C
2. Mateusz Romaniuk III C
3. Maja Milczanowska III C
4. Wiktoria Rewczuk III C
5. Kornelia Bołęjszo III C
6. Bartosz Demediuk III C
7. Patryk Melańczuk III C
8. Magdalena Denicka III D
9. Patrycja Łukasik III D
10. Paula Wawrzyniuk III D
11. Weronika Hordejuk III D
12. Natalia Juśkiewicz III D
13. Karolina Lizak III D
14. Aleksandra Andrusiuk III D
15. Klaudia Doroszuk III D
16. Natalia Czech III D
17. Natalia Chwedoruk III D

